

DİSK'İN Sesi

TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU AYLIK YAYIN ORGANI

DİSK AVRUPA SENDİKALAR KONFEDERASYONU (ETUC)

ve ULUSLARARASI HÜR İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU (ICFTU) ÜYESİDİR

23 Şubat 1993
özel sayı: 17

Sarı sendika çemberini KIRALIM

SHERATON EMEKÇİLERİ

1980 öncesi SHERATON'un işkolumuzda oldukça önemli bir konumu vardı. Sheraton Otel'i'nin bu özel konumu, iş yerinde sağladığımız örgütlü birlikten kaynaklanıyordu.

Bu örgütlü birlik sonucu bağtlanan işyeri toplu iş sözleşmesinde, başta iş güvenliği olmak üzere ileri demokratik ve ekonomik kazanımlar sağlanmıştı.

1980 Darbesi sonrasında Sheraton Otel'i işçileri de hedef gösterildi. Hatırlayacaksınız; 1402 sayılı yasa uyarınca başta işyeri temsilcileri olmak üzere bazı üye arkadaşlar, "sakıncalı personel" denilerek Sıkıyönetim tarafından işten atıldı.

DİSK-OLEYİS Sendikası tarafından o güne değin kazanılan demokratik ve ekonomik haklar bir çırpıda yok sayıldı, çalışanlar tümüyle işverenlerin insafına bırakıldı. Bunun sonucunda 1983-1990 yılları arasında 11 bin arkadaşımız işten atıldı.

Arkadaşlar,

* 1980 Askeri Darbesi, DİSK ve bağlı sendikaları neden kapattı?

* Dönemin darbe lideri, alanlarda kendi maaşı ile garsonun ücretini kıyaslayarak neden işkolumuzu hedef gösterdi?

* Türk-İş yönetimi 1980 Darbecileri ile neden işbirliğine girdi?

DİSK / OLEYİS

Yaşasın Sheraton işçilerinin birliği

* Bugün işçi sınıfının gündeminde duran antidemokratik yasalar, Türk-İş yönetiminin katkısıyla şekillendirilmedi mi?

* Türk-İş, bu yasaların çıktığı dönemde Genel Sekreteri'ni Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı olarak generallerin hizmetine sunmadı mı?

Türk-İş'in darbecilere neden destek olduğu artık açıkca ortadadır: DİSK ve bağlı sendikaların bir daha açılmaması sağlanacak; 600 bin DİSK üyesi işçi, Türk-İş'e bağlı sarı sendikalara zorla üye edilecekti. Sermaye de böyle istiyordu.

DİSK davasının, dünyanın en uzun siyasi davası olarak 11 yılı aşkın bir süre sürmesinin nedeni de buydu.

12 Eylül generallerinin, sermayenin istekleri doğrultusunda, bütün mücadeleci örgütleri, DİSK'i ve üyesi sendikaları kapatarak ülkeyi içine soktuğu karanlığın etkisi, darbeden yıllar sonra, bugün de sürüyor.

1980 öncesinde, "tabela sendikası" olan TOLEYİS de darbenin nimetlerinden olabildiğince yararlandı. DİSK/OLEYİS Sendikası'nda örgütlü tüm işyerleri adeta zorla bu sarı sendikaya aktarıldı. 12 Eylül sayesinde palazlanan TOLEYİS, savruk bir mirasyedi gibi davranmış; İstanbul'da hiçbir yeni işyerinde örgütlenemediği gibi, örgütlü birçok işyerini de örgütsüzlüğe terketmiştir.

Sarı sendikacılar bununla da yetinmedi. DİSK-OLEYİS Sendikası'nın kararlı mücadelesiyle 1980 Darbesi öncesinde kazandığımız bütün demokratik haklar ve sağlanan iş güvencesi, işverenlerin istemleri doğrultusunda, TOLEYİS tarafından toplu iş sözleşmelerinden çıkarıldı.

DİSK/OLEYİS ile 1980 öncesi elde ettiğimiz ve toplu iş sözleşmeleriyle hayata geçirdiğimiz demokratik kazanımları 12 yıl aradan

sonra yeniden geri almanın mücadelesini veriyoruz.

Arkadaşlar,

Sermaye ve siyasi iktidarlara içiçe, uzlaşmacı sarı sendikacılığın işkolumuzdaki temsilcisi TOLEYİS ile DİSK/OLEYİS arasında temelde anlayış farkı vardır.

* Biz, sınıf ve kitle sendikacılığını savunuyoruz.

* Biz, söz ve kararın tabana ait olduğu ilkesini savunuyoruz.

* Biz, sendika içi demokrasiyi, katılımcılığı savunuyoruz.

* Biz, işyeri birliğini, işyeri örgütlülüğünü ve giderek örgütlü işkolu birliğini savunuyoruz.

* Biz, "ücret sendikacılığı"na karşı; sendikal mücadelenin, üyelerin sosyal haklarını da kapsamasını hedefliyoruz.

* Biz, emekçilerin birbirleriyle barışık ve dayanışma içinde olmalarını istiyoruz.

* Biz, DİSK'in ilkeleri doğrultusunda, demokratik kazanımları, özellikle iş güvencesini toplu iş sözleşmelerinde öncelikli maddeler sayıyoruz.

* Biz 1980 Darbesi'nden sonra işkolumuzda ortaya çıkan teslimiyetçi, sarı sendikacılık anlayışını reddediyoruz.

* Biz, sarı sendikacılık anlayışını, geçmişte olduğu gibi bugün de işçi sınıfına ihanet sayıyoruz.

* Ve biz 12 Eylül 1980 öncesi olduğu gibi güçlü ve demokratik tek bir işkolu sendikacılığını hedefliyoruz.

* Biz, işçilerin toplumsal konumlarını da değiştirmeyi hedefleyen bir sendikal anlayışın temsilcisiyiz.

YAŞASIN OLEYİS YAŞASIN DİSK

Sarı sendikacılar sermayeyle elele

Türk-İş'e bağlı TOLEYİS Sendikası, işverenlerle kapalı kapılar arkasında anlaşarak işkolumuz çalışanlarına ihanet ediyor. Siyasi iktidarın ve sermayenin hizmetindeki bu baylar, "sarı" yüzlerini işçilerden sürekli gizleyebileceklerini sanarak, işverenlere danışmanlık yapıyorlar.

12 Eylül darbesi sonrasında palazlanan, sınıf bilincinden ve ahlakından yoksun olan bu sarı sendika yöneticileri, işçilerin gerçekleri görmesi karşısında paniğe kapıldılar. Bu sendikacıların yıllardan bu yana işçi sınıfına karşı işledikleri ihanetin belgelerini sunmayı sınıfsal bir görev biliyoruz.

Belge 1

24 Ağustos 1992 tarihinden bu yana yetki prosedürü devam eden SwissOtel için, yasal süresi içinde herhangi bir itirazda bulunmayan TOLEYİS Sendikası, bilirkişi raporunun verildiği ve davanın sonuçlanmak üzere olduğu bir aşamada, davaya müdahalede bulunarak, yasal olmayan itirazlar yaptı.

SwissOtel işvereniyle ortak bir saldırı cephesi kurarak, emekçilerin örgütlü birliğini kırmaya çalıştılar ve işverenle kapalı kapılar ardında şike sözleşmeler hazırladılar. Ancak başarılı olamadılar.

SwissOtel emekçilerinin örgütlü birliğinin, bütün saldırılara rağmen adım adım başarıya yaklaştığını görünce paniğe kapıldılar.

Hiçbir yasal hakları olmadığı halde, "işyerinde üyeleri olduğu" iddiasıyla mahkemeye başvurdular. İş

verenle kolkola, aynı kalemnden çıkmış itirazlarda bulundular. **Başaramadılar.**

TOLEYİS'in sendikal anlayışı tanımlamak için "sarı sendika" sözcükleri bile yetmiyor.

Bu sözcüklerin yanına, "işçi sınıfına ihanet" ve "satılmışlık" sözcüklerini de yazmak gerekiyor.

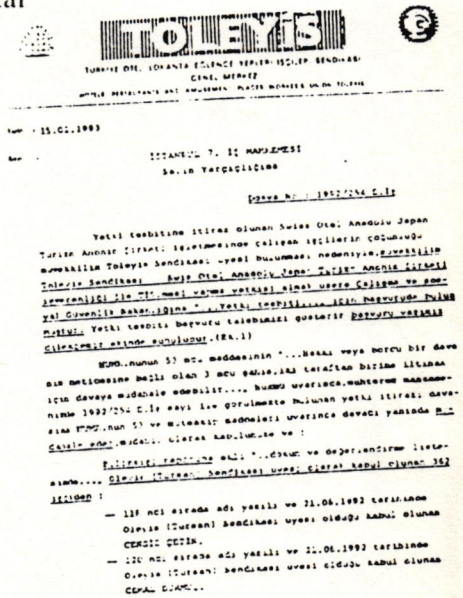
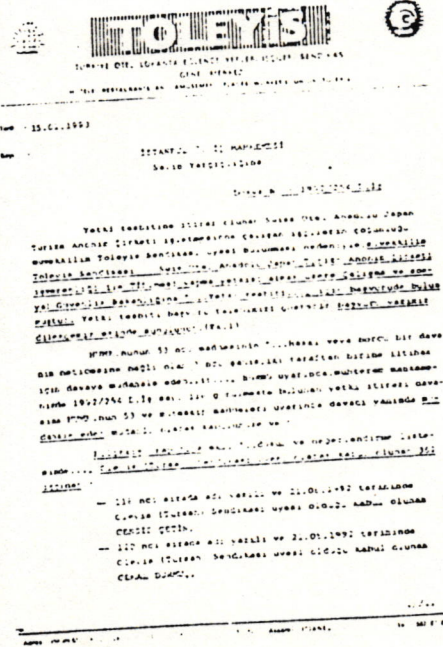
Belge 2

Dedeman işvereni DİSK/OLEYİS'in, 1200 üyesinin bulunduğu Dedeman Oteller zincirindeki sendikal

yetkisine Ankara ve İstanbul iş mahkemelerinde itiraz etti. Bu iş mahkemele-ri, işverenin itirazlarını yerinde görme-yerek redde-dince işveren, TOLEYİS Sen-dikası ile an-laştı. Bu an-laş-ma sonrasında TOLEYİS Sen-dikası da DİSK / OLEYİS'in yet-kisine itiraz etti. Karşılığında da DİSK / OLEYİS'in yetkisi düşerse işveren noter giderlerini kendi karşılayarak Dedeman emekçisini Türk-İş'e bağlı TOLEYİS Sendikası'na üye olmaya zorlayacaktı.

Şimdi soruyoruz:

TOLEYİS yöneticilerinin bu davranışları, başta Dedeman ve SwissOtel çalışanları olmak üzere, tüm iş kolumuz emekçilerine karşı işlenen sınıfsal ihanet değil de nedir?

Bu ihanetlerin HESABINI SORALIM